

De HEER zegent jou

Liturgiesuggesties:

Psalm 8: 1-6 (wisselzang)

Psalm 84: 1 en 2

Rondom doopbediening: Zingende gezegend 237: 1, 2, 3, 4 en 5

2 Timoteüs 1: 1-14 (NBV)

Opwekking 581

Na verkondiging: Opwekking 587

Na Gods leefregels: Zingende gezegend 270: 1-6 (wisselzang)

Bij deze preek hoort een powerpointpresentatie. Deze is apart te downloaden.

Lieve kinderen,
gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui,

‘Jullie moeten maar eens naar **de handjes** kijken,’ zei de verloskundige ... net voordat de geboorte zou plaatsvinden.

En inderdaad ... toen de rood aangelopen ... pasgeboren baby op de buik van haar moeder werd gelegd, had zij haar handjes als echte knuistjes in de lucht gestoken.

Langzamerhand gingen de kleine **vuisten open** en maakten de kleine vingertjes trage en ongecontroleerbare bewegingen.

Alsof ze daarmee wil aangeven: ‘Mijn leven is begonnen, hier zijn mijn beide handen. Vul ze maar met jullie liefde!’

Prachtig om te zien zo’n mini-mens, compleet met alles er op en er aan.

Opnieuw heeft een mensenkind van God het leven gekregen.

Een uniek wezentje, met een eigen gezicht en een eigen naam.

Een mensenkind - Jasmijn - waarvoor jullie - als ouders - mogen zorgen en het houvast en geborgenheid mogen geven.

O ja, wat die kleine knuistjes betreft ...

Ik las ergens dat 90% van alle kinderen geboren wordt met de vuisten dicht.

Uiteraard gaan die na verloop van tijd open.

Maar één van de eerste bewegingen die een kind zelfstandig kan uitvoeren ... is het vormen van een vuist.

Ook als je op kraamvisite bent merk je daar iets van.

Als je een baby een vinger toesteekt, kun je plotseling worden vastgehouden.

Dat mini-mensje lijkt zelfs met wit aangelopen vuistjes zijn prooi niet meer los te willen laten.

Vasthouden ... dat wil ze.

Alsof haar pasgeboren leven nog niets anders kan.

*

Hoe ik daar zo op kom ... op die vuistjes van een baby?

In de dooptekst die ik vanmorgen aan Jasmijn heb mogen meegeven gaat het over 'vasthouden':

"Hou vast aan het geloof en de liefde die in Christus Jezus zijn. Bewaar door de heilige Geest, die in ons woont, het goede dat je is toevertrouwd." (vs. 13)

Dat zijn woorden van de apostel Paulus aan het adres van Timoteüs.

Woorden die geschreven werden in het jaar 67 na de geboorte van Christus.

Twee jaar voor de vernietiging van Jeruzalem door de legers van Rome.

Een verschrikkelijke ramp in de geschiedenis van het Joodse volk.

*

Paulus, apostel/gezant van Christus Jezus, schrijft vanuit de gevangenis in Rome zijn laatste brief.

Het is zijn testament.

Aan Timoteüs, zijn geestelijke zoon.

Keizer Nero is begonnen met zijn vervolgingen.

Het duivels vuur, waarmee hij de stad Rome heeft aangestoken, zet heel zijn rijk in vuur en vlam.

Christenen worden als schuldigen aangewezen.

Tot in de uithoeken van het grote Romeinse rijk worden ze vervolgd.

Massa-executies vinden plaats.

Brood en spelen voor het volk.

Christenen als voer voor de hongerige leeuwen in de arena's.

En ook de apostel Paulus is - naar men aanneemt - het slachtoffer geworden van deze hetze tegen het christendom.

Hij zit nu in de gevangenis van Rome en schrijft - terwijl hij op zijn einde wacht - aan Timoteüs.

Timoteüs - misschien weet je iets meer van hem af - is de jonge man die Paulus op heel wat van zijn reizen heeft vergezeld.

Z'n naaste medewerker, die hij naar verschillende gemeenten heeft afgevaardigd:

'Ga 's kijken hoe het er nu gaat: in Efeze, in Korinte ...'

'Welke vragen leven er?'

'Houden ze het vol om te blijven volharden in hun geloof?'

In deze brief - de 2^e brief aan Timoteüs - lezen we de laatste instructies die Timoteüs van zijn leermeester Paulus ontvangt.

Ze moeten hem en anderen helpen bij het uitvoeren van hun taak.

Zij zullen het werk van de evangelieverkondiging moeten overnemen en verder dragen.

Paulus is er van overtuigd, dat de geestelijke opvoeding die hij aan Timoteüs heeft gegeven ... een goede basis daarvoor zal blijken te zijn.

Trouwens, hij hoeft zich daar helemaal geen zorgen over te maken.

Timoteüs heeft al bewezen ... dat hij door de opvoeding die hij ontvangen heeft ... prima op eigen benen kan staan.

Wat Paulus betreft begon die opvoeding zo'n twintig jaar geleden. In Lystra.
Daar ontmoetten zij elkaar voor het eerst.
Door de preken van Paulus is Timoteüs tot geloof gekomen.
Maar ... het zaad van het evangelie werd al veel eerder in het leven van Timoteüs
gezaaid.
Door z'n moeder Eunice en door zijn grootmoeder Loïs ...
En de heilige Geest heeft dat zaad in Timoteüs laten ontkiemen en vrucht dragen.
Paulus oogst dus ... wat anderen voor hem ... hebben gezaaid.
En nu - in de gevangenis van Rome - komen al die herinneringen weer naar boven.
Daar heb je de tijd om over de dingen na te denken.
Daar heb je de tijd om de dingen op papier te zetten.

En zo begint Paulus aan zijn laatste brief:
*"Van Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God,
gezonden om de belofte te verkondigen van het leven in eenheid met Christus Jezus.
Aan Timoteüs, mijn geliefd kind.
Genade, barmhartigheid en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze
Heer!"*

"Mijn geliefd kind."
Het eerste wat mij opvalt is het woordje: 'geliefd'.
We weten dat in het Grieks - de taal waarin Paulus schrijft - verschillende woorden
zijn om het begrip 'liefde' te omschrijven.
Paulus gebruikt hier het woord 'agapè'.
Het is dit woord ... dat in de Bijbel het meest gebruikt wordt om het begrip 'liefde' te
omschrijven.
Weet je waarom?
Omdat 'agapè' verband houdt met de verkiezende liefde van God.
Achter de liefde die Paulus heeft voor Timoteüs ... staat de liefde van God.
Paulus heeft Timotheüs lief ... omdat Gód Timoteüs liefheeft.
Nu moeten we het vanmorgen maar niet te veel over Timoteüs hebben.
Betrek het de bijbeltekst maar op jezelf.
Vul je eigen naam maar in ... op de plaats van de naam Timoteüs.
'Jasmijn - mijn geliefd kind.
Ik hou van je - niet omdat ik je moeder of je vader of je opa of je oma ben ...
Ik hou van je ... omdat God van je houdt.
Ik hou van je ... omdat je een kind van God bent.
Hij heeft je in de schoot van je moeder Christianne doen groeien.
Hij heeft je geboren doen worden.
Hij heeft je de adem om te leven gegeven.
Omdat ... omdat Hij zoveel van jou houdt!
Omdat Hij wil ... dat je hier op aarde zult leven.
Om een lieflijke geur te verspreiden voor Hem.
Jasmijn, mijn geliefd kind.'

Geweldig, vind je niet, lieve kinderen.

Dat de God, die deze hemel en aarde uit het niets heeft geschapen, ... dat Hij jullie Jasmijn, dat Hij ons allemaal zó belangrijk vindt.
Dat die machtige Schepper, die heel deze wereld in zijn handen houdt, onvoorwaardelijk van zo'n klein hummeltje houdt.

*“Zie ik de hemel, het werk van uw vingers,
de maan en de sterren door U daar bevestigd,
wat is dan de sterveling dat U aan hem denkt,
het mensenkind dat naar hem omziet.”* (Ps. 8:4-5)

De dichter van Psalm 8 bracht het eeuwen geleden al zingend onder woorden.
Je wordt er klein van ... van Gods grootheid.

Als een kind, als een pasgeboren baby, die jón leert om van Gods liefde te zingen.
“Door de mond van kinderen en zuigelingen hebt U Zich een loflied laten zingen!”
(Matt. 21:16)

*

“Mijn geliefd kind.”

Wat mij in de tekst van vanmorgen ook is opgevallen is dat woord ... 'kind'.
Je zou verwachten dat Paulus zou schrijven: 'Aan Timoteüs, mijn geliefde zoon.'
Dat doet hij dus niet.

Nee, Paulus gebruikt het woord 'kind'.

Dat roept gedachten op van:

- hulpbehoevendheid en afhankelijkheid.

Want kinderen zijn afhankelijk van de hulp van hun verzorgers.

Hun ouders en hun grootouders in de eerste plaats.

En als ze door een calamiteit geen ouders of grootouders meer hebben - hoeveel kinderen zijn dat wel niet in onze gebroken wereld - denk maar aan die verschrikkelijke rampen in Birma en in China - dan zijn er gelukkig anderen die - in hun hulpbehoevendheid en afhankelijkheid - zorg voor hen willen dragen.

Eten en drinken.

Een schone luier op z'n tijd.

Liefde en aandacht.

Zorg voor een goede scholing en opleiding.

'Red een kind!'

Bij het woord 'kind' denk ik ook aan spontaniteit en openheid.

Kinderen kunnen zo heerlijk spontaan zijn.

En open.

Wat een vragen hebben ze.

Alles willen ze weten.

Voor alles staan ze open.

Ze willen maar wat graag de wereld om zich heen ontdekken.

Soms moet je daar de nodige maatregelen voor treffen.

Traphekjes, tuindeuren, deurkrukken omhoog.

Grenzen aangeven.

Kinderen durven ook alles tegen je te zeggen.

Ontdekkend, verrassend, confronterend soms.

“Mijn geliefd kind.”

In je afhankelijkheid, je zorgeloosheid, je spontaniteit, je openheid ... hou ik zo ontzettend veel van je.

Het geweldige van de Bijbel is - lieve mensen - dat God dat tot óns en onze kinderen zegt:

‘Ik hou zo ontzettend veel van je.

Ik hou zo veel van je ... omdat Ik je gemaakt heb.

Ik hou zo veel van je ... zoveel als een goede vader en een liefdevolle moeder voor je zorgt.

Ik hou onvoorwaardelijk van je.’

Liefde zonder voorwaarden.

Liefde zonder eisen of verplichtingen.

Dat is God.

Dat is je Maker, je Schepper.

‘En om mijn liefde voor jou nog eens extra te onderstrepen wil Ik je ook mijn zegen meegeven.’

“Genade, barmhartigheid en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus onze Heer!”

Een zegen in drievoud:

- genade
- barmhartigheid
- en vrede.

Een zegen ook van een drieënige God:

- Vader, Zoon en heilige Geest.

Wat is dat eigenlijk ... een **zegen**?

Het woord ‘zegen’ heeft een enorm rijke en brede betekenis.

Bij ‘zegen’ kun je denken aan:

- **heil,**
- **voorspoed,**
- **hulp,**
- **vruchtbaarheid,**
- **gezondheid,**
- **veiligheid.**

Echte zegen komt van God en ontstaat als God ergens iets goeds doet ... aan iemand waar Hij een relatie mee heeft.

De Bijbel staat dan ook vol van voorbeelden van mensen die door God werden gezegend, aan wie God iets goeds heeft gedaan.

Ook Jezus zegende veel mensen.

En dat was meer dan alleen maar een paar aardige woorden tegen hen zeggen.

Als Jezus mensen zegent ... gaat daar een positieve geestelijke invloed van uit.

Als Jezus mensen zegent verandert dat hun leven ...

We lezen van Jezus dat Hij - op de avond voorafgaande aan Grote Verzoendag - onder handoplegging - kinderen zegende die bij Hem werden gebracht (Mar. 10:16).

En bij zijn vertrek naar de hemel zegende Hij zijn apostelen, waarbij Hij de handen ophief (Luc. 24:50)

En verder zien we in de Bijbel dat mensen - onder bepaalde omstandigheden - door handoplegging gezegend worden.

Zegenen dat is biddend opzien naar God, die de zegen geeft.

En het effect van het zegenen is dan ook ... dat God dichterbij de gezegende persoon komt.

Om iets goeds voor die persoon te doen, wat dan ook.

Om die persoon bij te staan, te ondersteunen, te helpen bij het uitvoeren van een taak in zijn leven.

“Genade, barmhartigheid en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus onze Heer!”

Met deze woorden zegent Paulus zijn geliefd kind.

Maar wat betekenen die woorden?

En wat heb je aan die drievoudige zegen in het leven van elke dag?

A. Genade.

Wie de afgelopen weken het Feest van genade heeft meegevierd weet daar nu alles van.

Genade bevat drie elementen:

1: **Vergeving van zonden**

2: **Je bent als kind van God geadopteerd**

3: **God rekent je het volmaakte leven van Christus toe.**

Kortom: als God naar je kijkt - en Hij doet dat zonder ophouden, dag en nacht zijn zijn ogen open - ziet Hij je in Christus Jezus.

Hij ziet je als zijn eigen kind, als zijn eigen zoon of dochter.

Volmaakt, zonder zonde.

Ongelooflijk ... vind je niet.

En toch mag je dat geloven.

En toch mag je daar uit leven.

Wat een **genadige God** hebben we!!!!

B. Barmhartig - dat is Hij ook.

Tot in het diepste van zijn bestaan is God met ons leven bewogen.

Tot in zijn ingewanden, tot in zijn darmen toe - is eigenlijk de betekenis van dit woord.

Nu, daar kun je als méns al behoorlijk last van hebben.

Zorgen die je hebt ... om jezelf, of om je kinderen, je kleinkinderen.

Zorgen om alle ellende in deze gebroken wereld.

Wie is daar niet - bij tijd en wijle - onderste boven van.

Tot in je darmen toe.

Kun je je voorstellen dat Góð ook zo betrokken is bij je leven?

Het raakt Hem wanneer een kind van Hem van slag is.

Lichamelijk, geestelijk ... van de kaart.

Het raakt je hemelse Vader tot in zijn ingewanden toe.

Zoveel houdt Hij van je.

Wat geweldig dat je die zorgen ook met Hem mag delen.
Bidden helpt echt - lieve mensen - het geeft rust en houvast.
Ik weet het uit eigen ondervinding.

C: God is ook een **God van vrede**.

Hij wil niets liever dan dat het je goed gaat in het leven.

Dat je in vrede en in geluk mag opgroeien met Hem en met de mensen om je heen.

God wil geen oorlog, geen geweld, geen uitbuiting, geen onrecht of discriminatie.

God wil slechts vrede, shaloom, harmonie.

Niet voor niets geeft Hij de profeten van het Oude Testament soms dromen en visioenen van een rijk van vrede...

Om de vrede van Jeruzalem is Jezus naar deze aarde gekomen, zegt Hij zelf.

Om de mensen te vertellen dat er een nieuwe tijd zal aanbreken.

Een tijd waarin alle tranen gedroogd zullen zijn, waar geen ziekte, verdriet en rouw meer zal zijn.

Een tijd waarin zelfs baby's zullen spelen met slangen en wilde dieren.

Kun je je dat voorstellen?

Genade, barmhartigheid en vrede.

Aan die zegen worden we elke zondag weer herinnerd in de samenkomsten van de gemeente.

Het is alsof God wil zeggen:

'Wees niet bang voor wat je ook zal overkomen.

Mijn genade, mijn barmhartigheid en mijn vrede gaan met je mee.

Ik ga met je mee.

Ik ben erbij bij alles wat je overkomt.'

Leg je hand maar op je voorhoofd.

Denk er aan terug aan het moment dat je zelf werd gedoopt.

Als kleine baby, of later in je leven, toen je zelf een bewuste keuze voor God hebt mogen maken.

Die hand op je voorhoofd is er het bewijs van dat God het ook met jou meent.

Dat Hij - onzichtbaar - zijn beloften aan je heeft meegegeven.

'Timoteüs, Jasmijn, of ... vul je eigen naam maar in ...

"Hou vast aan het geloof en aan de liefde die in Christus Jezus zijn.

Bewaar door de heilige Geest, die in ons woont, het goede dat je is toevertrouwd."

Een drievoudige zegen van een drieënige God.

A. **God de Vader**, die je aanneemt als zijn kind, als de erfgenaam van geweldige beloften.

'Ik beloof voor je te zorgen, geloof je dat?'

B. God de Zoon, **Christus Jezus**, die zijn leven voor je heeft gegeven aan een ruwhouten kruis.

Zijn leven is jouw leven.

Zijn dood is jouw dood.

Zijn offer is jouw offer.
Zijn opstanding is jouw opstanding.
Zijn hemelvaart is jouw hemelvaart.
'Geloof je dat?'

C. En God de heilige Geest, die in je woont en in je werkt.
Die je - net als met navelstreng bij een baby - verbindt met de Heer Jezus Christus.
Die je doet delen in de vergeving van je zonden.
Die je een nieuw leven geeft om elke dag met en voor God te leven.
'Geloof je dat?'

Geloven, lieve mensen, is Gods beloften aannemen.
Gods beloften be-amen.
Er amen op zeggen: Zo is het en niet anders!
Geloven is ook vasthouden.

Zoals die **pasgeboren baby**.
Stevig houdt zij je vinger vast in haar kleine knuistjes.
Vasthouden, zoals die overboord geslagen **drenkeling**, de toegeworpen reddingsboei niet meer los zal laten.
Vasthouden, zoals de **trapezwerker** veilig gezekerd is door het touw dat hem voor een dodelijke val in de diepte behoedt.
Vasthouden, zoals een **astronaut** tijdens zijn ruimtewandeling met een veiligheidslijn verbonden is met zijn ruimtelab.
Vasthouden.

Al bij het begin van het leven van een mensenkind komt de drie-enige God met zijn zegen naar je toe.
Je hoeft daarom niet bang te zijn voor wat de toekomst je zal brengen.
God gaat immers met je mee.
Met zijn zegen.
Als je dat soms vergeten bent?
Leg dan vandaag en morgen en elke dag van je leven ... je hand maar op je voorhoofd.
En voel daar zijn warmte, voel daar zijn liefde.
Voor jou.
Zijn geliefd kind!

Laten we samen bidden:
Liefdevolle God en Vader.
Onvoorstelbaar groot is uw liefde, is uw zorg over ons leven.
U hebt ons geschapen ... groot en klein, oud en jong.
Als een goede vader en een goede moeder hebt U steeds het beste met ons voor.
U verzorgt ons, U beschermt ons.
Die beloften voor ons leven geeft U ons al mee aan het begin van ons leven.
Vanmorgen aan Jasmijn.

Zij mocht worden gedoopt.
Ook aan haar geeft U uw zegen mee:
genade, barmhartigheid, vrede.
Aan uw onvoorwaardelijke liefde mag zij en mogen wij ons leven lang vasthouden.
Maar U weet ook, dat het leven soms zo heel anders kan lopen.
U weet van tegenslagen, van verdriet, van zorg ...
U weet ook dat we U soms helemaal kwijt kunnen zijn.
Wat geweldig dat we dan onze hand naar ons voorhoofd mogen brengen.
Dat we dáár uw liefde mogen voelen, mogen ervaren.
Geef ons vertrouwen voor de toekomst.
Houvast in uw beloften.
En breng ons - aan het einde van ons leven - bij U thuis.
Bij U en bij onze Heer Jezus.
Hoor en verhoor ons in zijn naam.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 1 juni 2008

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !